

«ውጭ ሳሎ ከኛ፣ ውስጥ ሲገቡ ከነሱ»
በ ላሌ ይኸነው || 2015-06-26

አንድ ያልዘፈነ ዘፋኝ እንደሚከተለው አምቧቀስ፡፡

«ልጅ ሆነን ከወንድሞቼ ጋር ለጉድ እንበሻለን ነበር፡፡ እናታችን ምሳችንን ታኖርልንና ወደ ሰንበቴ ትሄዳለች፡፡ ከዚያ እኛ እጃችንን ልንታጠብ ተማምለን እንወጣለን፡፡ ከመካከላችን አንዱ አዘናግቶን ይንደረደርና ወደ ቤት ገብቶ ቤቱን በውስጥ ይዘጋዋል፡፡ ብቻውን ሊበላ፡፡ እኛም እያባባልነው በሩን እንቆፈቁፋለን፡፡ እናባብለዋለን፡፡ እንለምነዋለን፡፡ እናስፈራራለን፡፡ «ኧረ ተው ግን ተው?» እንለዋለን፡፡ የባሰበት እንደምንም ጥርሱን ነክሶ፣ ጅምቱ እስኪወጣ ገፍቶ ይገባል፡፡ ከዚያ እሱም ከኛ ወገን እንዳልነበር ይሆናል፡፡ ተጋግዘው በሩን በውስጥ ያጠብቃሉ፡፡ እንደገና ሁለቱን እናባብላለን፡፡ እንደገና እንለማመጣለን፡፡ እነሱን እንታገላለን፡፡ ላይከፍቱልን ነገር፡፡ ውጭ ሳሎ ከሩን አብሮ እንዳልራቡን ወስጥ ሲገቡ ይክዱናል፡፡ ... ያኔ ያለው ረሃብ! ብስጭቱ! አልሁ! ... እናም ብሶቱ የጋለበትና ጉልበቱ የጠናለት እንደምንም ፏጭሮ ይገባና እኛን ክዶ ከቀደሙት እንዳንዱ ይሆናል፡፡ ቀሪዎቻችን እንዲሁ ጠም እንውላለን፡፡»

ይኸው ዘፍኖ የማያውቀው ዘፋኝ ከዚያ እስካሁን በሩ ላይ ቆሟል፡፡ ያንኳኳል የሚከፍትለት፣ ይገፋል የሚሸነፍለት፣ ያባብላል የሚራራለት፣ ይጮሃል የሚሰማው የለም፡፡ የቀደሙት ዘግተውትበት በሩ ላይ ነው ይኸው፡፡ እና ጉበኑን አንቆ ታንቆ ሊሞት! ምኞቱ ዘፋኝ መሆን፣ ኑሮው የቀደሙትን መማጠን፡፡ ጉበኑን ቢከፍቱለት፣ ከነሱ ይልቅ ሊዘፍን ይመኛል፡፡ እና ቀድመው አንድም ተፍጨርጭረው አንድም እንደዋዛ የገቡት በሩን በውስጥ አጥብቀው ዘግተውበታል፡፡ ወይ ዘፍነው የልብ አያደርሱ፣ ወይ በሩን ከፍተው ተቀባይ አያስገቡ እንዲያው ሲያሳዘን! ወይ እዚህ ሲጠብቅ መሞቱ ነው፣ ወይ እንሱ እንደገቡት ለመግባት ጅምቱ መውጣቱ ነው፡፡ ምስኪን የኔብጤ?

ለነገሩ እሱ ብቻ አይደለም መግቢያ ያጣ፡፡ ገዢው እንትን የቋመጡ እንትኖችን እንዲህ ዘግቶባቸዋል፡፡ በመከራ ተማርን እሚሉ መምህራን ተማሪዎች ላይ እንዲህ ዘግተዋል፡፡ በመከራ የታወቁ ደራሲያን በጀማሪዎቹ ላይ እንዲህ ዘግተውባቸዋል፡፡ በመከራ የከበሩ ነጋዴዎች በጥቃቅኖቹ ላይ እንዲህ ዘግተውባቸዋል፡፡ ... በርግጥ አገባቡ ለየቅል ነው፡፡ አንዱ አፈር ልሶ፣ አንዱ እንደዋዛ ይገባል፣ ሌላውም እንዲያ ይገባል፡፡ ገብተው ግን ከቀደሙት እንዳንዱ መሆን እንጂ ዘረው አይደም፡፡ «በዚህ ነው ጉበኑ» አይሉም፡፡ «ከፈለጋችሁ እኛ አጎንብሰን እንደገባን አጎንብሳችሁ ግቡ» እንጂ ሌላ መግቢያ አይከፍቱም፡፡ እንዲያውም የእነሱ ዐላማ እኛ እንድንገባ ሳይሆን እንዴት ሲገቡ እንዴት ፍዳቸውን እንደበሉ እንድናውቅላቸው ብቻ ነው፡፡ ኧረ ተው ግን ተው!